

Ἐκ τοῦ ἀμαρτ. ἐπιθ. ἀψούτσικος.

Ταχέως, ἀμέσως ἐνθ' ἄν.: Ἀνακουμπώθη ἀψούτσικα Σιλ. || Ἄσμ.

*Ἀνοιξε, μάννα μ', ἀνοιξε ἀψούτσικα τῇ θύρᾳ Συνασσ.

*Ἐδεῖ καιρὸ ποῦ ἔπηγε κι ἀψούτσικα νὰ ἔρτη Ἀνακ. Συνών. ἀψίτσικα, ἀψουτδικανὰς.

ἀψουτδικανὰς ἐπίρρ. Καππ. (Σιλ.).

Ἐκ τοῦ ἐπίρρ. ἀψούτσικα.

*Ἀψούτσικα, ὁ ἰδ.

ἄψοφα ἐπίρρ. Ἡπ. Πελοπν. (Δημητσάν. Πύλ. Σουδεν.)

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἄψοφος.

1) Ἀφεντικὰ 2, ὁ ἰδ., Πελοπν. (Δημητσάν. Πύλ. Σουδεν.): Ἐδωκα τὰ πρόβατά μου ἄψοφα Πύλ. Σουδεν.

2) Βεβαίως, ἀναμφιβόλως Ἡπ.: Θὰ τὸν κερδίσω ἄψοφα.

ἀπόφνητος ἐπίθ. Λεξ. Μπριγκ. Ἐλευθερουδ. Δημητρ. ἀπόφνητε Τσακων. ἀπόφνητος Πόντ. (Ἀμισ. Κερασ. Σάντ. Τραπ. Χαλδ.) ἀπόφνητος Ἡπ. Κρήτ. Πελοπν. (Μάν.) Πόντ. (Κερασ. Τραπ.) — Λεξ. Δημητρ. ἀπόφνητος Πόντ. (Τραπ. Χαλδ.) ἀπόφνητος Πόντ. (Χαλδ.)

Ἐκ τοῦ στερητ. ἀ- καὶ τοῦ ἐπιθ. *ψοφητός < ψοφῶ. Τὸ ἀπόφνητος καὶ παρὰ Σομ.

1) Ὁ μὴ ἀποθανών, ἐπὶ ζώων καὶ περιφρονητικῶς, ἐπὶ ἀνθρώπων ἐνθ' ἄν.: Ἀπόφνητος εἶναι ἀκόμα Λεξ. Δημητρ. Ἀκόμαν ἀπόφνητος ἐν Τραπ. Ἐγὼ 'κὶ θὰ ἀφίνω σε ἀπόφνητον αὐτόθ. β) Ὁ μὴ ἀποθνήσκων ἢ ὁ δυσκόλως ἀποθνήσκων Λεξ. Δημητρ.: Ἡ γάττα ὅτι νὰ πάθῃ εἶναι ἀπόφνητη. 2) Ἀφθαρτος Εὐβ. (Αὐλωνάρι.): Τὸ χτήμα εἶναι ἀπόφνητο.

ἄψοφος ἐπίθ. πολλαχ. ἄψοφους ἐνιαχ. βορ. ἰδιωμ. ἄψοφο Τσακων.

Ἐκ τοῦ στερητ. ἀ- καὶ τοῦ ρ. ψοφῶ.

1) Ὁ μὴ ψοφῶν, ὁ μὴ ἀποθνήσκων, ἐπὶ ζώων σύννηθ.: Ἀψοφα καὶ σιδεροκέφαλα νὰ 'ναι τὰ πρόβατά σου! (εὐχή) Λεξ. Δημητρ. 2) Ἀκέραιος Ἡπ.: Θὰ πάρ' ἀπ' τὸ χωράφι μ' ἑκατομμύρια σ' ἔγερ' ἄψοφα. Ἐνα πεντακοσάρικο ἄψοφο θὰ φέρ' ἀπ' τὸ ταξίδι. 3) Ἀσφαλής, βέβαιος Ἡπ.: Τὸ 'χω ἄψοφο αὐτό.

ἀψύλλιστος ἐπίθ. σύννηθ. ἀψέλλιστος Σύμ. ἀψύλλιστος Πόντ. (Κερασ. Ὁφ. Τραπ. Χαλδ. κ.ά.) ἀψύλλ'ιτους Στερελλ. (Αἰτωλ.)

Ἐκ τοῦ στερητ. ἀ- καὶ τοῦ ἐπιθ. *ψυλλιστός < ψυλλίζω.

1) Ὁ μὴ καθαρισθεὶς ἀπὸ τοὺς ψύλλους σύννηθ. καὶ Πόντ. (Ὁφ. Τραπ. Χαλδ. κ.ά.): Κουβέρτα ἀψύλλιστη. Σεντόνια - στρώματα ἀψύλλιστα σύννηθ. Δέ μπορῶ νὰ ἔμνηθ' ἀψύλλ'ιτους Αἰτωλ. 2) Ὁ μὴ καθαρισθεὶς ἀπὸ τὰς ψεῖρας Πόντ. (Κερασ. Χαλδ.) Συνών. ἀψείριστος.

ἀψύνω Πόντ. (Κερασ. Κοτύωρ. Σάντ. Τραπ. Χαλδ.)

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἀψύς.

1) Καθίσταμαι δριμύς ἐνθ' ἄν.: Τ' ὀξὺδιν ἀψύνει Κερασ. Τ' ἄλειμμαν ἐρχίνεσεν ν' ἀψύν' Χαλδ. Τὸ βούτερον ὅσον τὸ στέκ' ἀψύν' Τραπ. Ὁντος ἀψύν' τ' ἐλάδ', χαλάν' τὸ φαεῖν Χαλδ. Συνών. ἀδρύνω 2) Καθίσταμαι σφοδρὸς Πόντ. (Κερασ.): Ὁ κρύος ἐψυνεν.

ἀψυπότι τό, ἀμάρτ. ἀψυπότ' Πόντ. (Κοτύωρ.)

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἀψύς καὶ τοῦ οὐσ. ποτό.

Ποτὸν οἶνοπνευματώδες: Φρ. Σὺρ' τ' ἀψυπότ' (πίνει).

ἀψὺς ἐπίθ. κοιν. καὶ Καππ. (Συνασσ.) Πόντ. (Ἀμισ. Κερασ. Οἶν. Ὁφ. Σάντ. Τραπ. Χαλδ.) ἀψὺς Τσακων. ἀψὺς Καππ. (Συνασσ.) Κύπρ. Λέσβ. Μακεδ. (Καστορ.) Νάξ. (Ἀπύρανθ.) Πόντ. (Ἀμισ. Οἶν.) κ.ά. — Λεξ. Πόππλετ. Μ'Εγκυκλ. Πρω. ἀψὺς Καππ. (Ἀνακ.) ἀψείος Πελοπν. (Λακων. Μάν.) ἀψείος Κέρκ. (Ἀργυράδ.)

Κατὰ τὸ σχῆμα ὀξύθυμος-ὀξύς ἐπλάσθη καὶ ἀψὺς ἐκ τῶν συνθέτων ἀπὸ ἀψι- παλαιῶν καὶ νέων ἀψίθυμος, ἀψικάρδιος, ἀψίκορος, ἀψίχολος κττ. Ἰδ. ΓΧατζιδ. ΜΝΕ 1,170. Τὸ ἀψὺς καὶ μεσν. Πβ. Εὐστάθ. 709,9. Τὸ ἀψείος-ἀψείος ἐκ τοῦ θηλ. ἀψεῖα-ἀψεῖα καθῶς καὶ παχεῖα-παχεῖος κττ.

1) Ὁ εὐκόλως ὀργιζόμενος, εὐέξαπτος, ὀργίλος σύννηθ. Καππ. (Συνασσ.) Τσακων.: Ἀψὺς ἄνθρωπος σύννηθ. Εἰν' ἀψὺς καὶ μανίζει μὲ τὸ μόνο μόνο (δυσσαρεστεῖται μὲ τὸ ἐλάχιστον) Κρήτ. Συνών. ἰδ. ἐν λ. ἀψίθυμος 1. β) Εὐαίσθητος εἰς γαργαλισμὸν Τήν.: Ἡ ἀγελάδα εἶναι ἀψεῖα.

2) Ζωηρός, δραστήριος σύννηθ. καὶ Καππ. (Συνασσ.): Εἶναι ἀψὺς 'ς τὴ δουλειά του σύννηθ. 3) Βιαστικός Καππ. (Συνασσ.) Τσακων. Χίος: Μὴν εἶσαι τόσο ἀψὺς Χίος. 4) Ταχύς πολλαχ. καὶ Καππ. (Ἀνακ. Συνασσ.) Πόντ. (Ἀμισ. Οἶν. Τραπ.) Τσακων.: Ἀψεῖα περπατησιὰ πολλαχ. Ἀψεῖσα γυναῖκα Οἶν. Ἀψὺν τρέξιμον Τραπ. || Φρ. Ἀψὺς καὶ γλήγορος σὰν τὸ βαρβᾶτο ἄλογο Θήρ. || Ἄσμ.

*Ἀν εἶν' ἀψὺς ὁ μαῦρος σου, φτάν-νεις τοὺς 'ς τὰ στεφάνια Ρόδ.

Ποῖος εἶν' ἀπὸ τοὺς μαύρους μου τοὺς ἐβδομήντα πέντε, ποῖος εἶν' ἀψὺς καὶ γλήγορος νὰ τὸν καβαλλικέψω;

ΣΚυριακίδ. Διγεν. Ἀκρίτ. 8. Ἡ σημ. καὶ μεσν. Πβ. Διήγ. παιδιόφρ. στ. 125 (ἐκδ. Wagner σ. 145) «ἀψὺς, γοργὸς ἐπήδησεν ὁ ταπεινὸς ὁ κάττης». β) Αἰφνίδιος Καππ. Ἀνακ. 5) Αὐστηρὸς, σκληρὸς Πόντ. (Κερασ. Τραπ.): Ἀψὺς δάσκαλος Κερασ. β) Οὐδ. ἀψὺς οὐς., ὁ αὐστηρὸς τόνος τῆς ὁμιλίας Μακεδ. (Νάουσ.): Μὴ μίτ' ἀψὺν τὰ πιδιά!

6) Ὁξύς, δριμύς τὴν γεῦσιν, καυστικός σύννηθ. καὶ Πόντ. (Κερασ. Οἶν. Ὁφ. Σάντ. Τραπ. Χαλδ.): Ἀψὺν κρασί-ξίδι-πιότ' κττ. σύννηθ. Ἀψὺν τυρὶ Κρήτ. Ἀψὺς γάρους Θάσ. Ἀψεῖα ρακή Μακεδ. (Βλάστ. κ.ά.) Ἀψὰ ἀριμ' Θάσ. Ἀψὸν πιτέριν Κύπρ. Ἀψὺν βούτορον-ἐλάδ'-ὀξίδ' κττ. Χαλδ. Ἀψεῖα κρομμύδα Τραπ. Χαλδ. Ἀψὺν τό 'καμες τὸ φαεῖ ἀποῦ τ' ἀλάτσι ἀποῦ 'βαλες Κρήτ. (Σητ.) || Φρ. Ἀψὺν ὀξίδ' ἐνι (εἶναι ὀξύθυμος) Κερασ. || Παροιμ. Τ' ἀψὺν τὸ ξίδι τ' ἀγγεῖο του χαλᾶ (ὁ ὀξύθυμος φθείρει τὴν ὑγείαν του) σύννηθ. || Ἄσμ.

*Ἐψήθησαν τὰ ἀχεῖληα μου ἀπὸ τ' ἀψὺν φαρμάκι

Ἡπ. 7) Πολὺ θερμὸς, καυστικὸς ἸΓρυπάρ. Σκαραβ. 18 ΚΘεοτόκ. Βιργ. Γεωργ. 11: Ποιήμ.

*Ἀδράσσει ὁ ἥλιος ὁ ἀψὺς τ' ἀκόσιστο χορτάρι ἸΓρυπάρ. ἐνθ' ἄν.

... Κοκκινισμένη πάντα

εἶναι ἀπ' τὸν ἥλιο τὸν ἀψὺν καὶ πάντα εἶναι καμμένη ΚΘεοτόκ. ἐνθ' ἄν. 8) Κοπτερός, ὀξύς, ἐπὶ τέμνοντος ὀργάνου Λεξ. Δημητρ.: Ἀψὺν μαχαίρι. 9) Δηκτικός, στρυφνὸς ΟΜπεκὲς ἐν Ἀνθολ. Ἡ Ἀποστολίδ. 260: Ποιήμ.

Κὶ ἀκούνητος ὁ Μουσταφᾶς μὲ μάτια σὰ γγαλένια στέκεται ἀψὺς βαρδιάτωρας.

10) Αὐθάδης, θρασὺς Λέσβ. Ἡ σημ. καὶ μεσν. Πβ. Εὐστάθ. ἐνθ' ἄν. «ὅθεν ἡ συρφετώδης ἱσως ὑπολείψασα γλῶσσα φησὶν ἀψὺς τοὺς ἐν λόγῳ θρασεῖς». 11) Ἰσχυρὸς, σφοδρὸς σύννηθ. καὶ Πόντ. (Ἀμισ. Κερασ. Οἶν. Ὁφ. Σάντ. Τραπ. Χαλδ.): Ἀψὺς ἀέρας-βορρᾶς σύννηθ. Ἀψὺν χαλάζ' Χαλδ. Ἀψὴ βροχὴ Νάξ. (Ἀπύρανθ. Κινίδ.)

Ἄψυ νερό ἤπεισε σήμερο Κρήτ. Φωτιά ἀψυὰ Σίφν. Φοῦρνους ἀψύς Θεσσ. || Γνωμ. Ἀψέα νερά ρυακοφαγώματα (ἡ ραγδαία βροχή παρασύρει τὸ χῶμα τῶν ἀγρῶν) Κάρπ. β) Ὁξύς, διαπεραστικός, ἐπὶ φωνῆς Λέσβ. Πόντ. (Τραπ.): Ἀψὺν λαλίαν ἔδ' Τραπ. 12) Καθαρός, ἀμιγῆς Πελοπν. (Λακων. Μάν.): Ἀψὺ σ'τάρι Λακων. Ἀψεῖο τυρὶ τρώ' (τρώγω τυρὶ χωρὶς ψωμί) Μάν. Τρώεται ἀψεῖο (ἐπὶ φαγητοῦ τρωγομένου χωρὶς ψωμί) αὐτόθ. Τρώει τὰ λάχανα ἀψεῖα αὐτόθ. Ἀψεῖο μαργαριτάρι Μάν. || Γνωμ. Ὁ πουλλολόγος πούπουλα καὶ ὁ παρὰς χλέπια καὶ ὅπου κυνηγάει τ' ἀγριμικὰ ἄψεῖα ξεπολυσία Λακων. 13) Καθαρός, διανυγῆς Πελοπν. (Λακων.): Ἀψεῖος νοῦς.

ἄψυχα ἐπίρρ. σύνηθ.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἄψυχος.

Χωρὶς ψυχὴν, ἀτόνως, ἀσθενῶς: Δουλεύει - μιλεῖ - περπατᾷ ἄψυχα.

ἄψυχῆαρις ἐπίθ. ἀγν. τόπ.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἄψυχος καὶ τῆς καταλ. - ἱάρις.

Δειλός. Συνών. ἰδ. ἐν λ. ἀναγν. 1, ἔτι δὲ ἄψυχος 2 β.

ἄψυχομάχητος ἐπίθ. σύνηθ. ἄψυχομάχιστος Νάξ. (Ἀπύρανθ.)

Ἐκ τοῦ στερητ. ἀ- καὶ τοῦ ἐπιθ. *ψυχομαχητός < ψυχομαχῶ.

Ὁ μὴ ὑποστάς τὴν ἐπιθανάτιον ἀγωνίαν ἐνθ' ἀν.: Ἀψυχομάχητος πέθανε, δὲν ψυχομάχησε καθόλου σύνηθ.

ἄψυχοπονεσιὰ ἡ, πολλαχ.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἄψυχοπόνετος.

Ἐλλειψὶς συμπαθείας πρὸς τοὺς πάσχοντας, ἀσπλαγχνία, ἀναλγησία.

ἄψυχοπόνετος ἐπίθ. πολλαχ.

Ἐκ τοῦ στερητ. ἀ- καὶ τοῦ ἐπιθ. *ψυχοπονέτος < ψυχοπονῶ.

Ὁ μὴ συμπαθῶν τοὺς δυστυχοῦντας, ἀνοικτίρμων, σκληροκάρδιος.

ἄψυχος ἐπίθ. κοιν. καὶ Πόντ. (Κερασ. Οἶν. κ.ά.)

Τὸ ἀρχ. ἐπίθ. ἄψυχος.

1) Ὁ ἄνευ ψυχῆς, ὁ μὴ ζῶν, νεκρὸς κοιν.: Τὸν χτύπησε κ' ἔπεισε νεκρὸς ἄψυχος. Σῶμα ἄψυχο κοιν. || Αἰνίγμ.

Ἀψυχος ψυχὴ δὲν ἔχει | καὶ ψυχὴς παίρνει καὶ φεύγει (τὸ πλοῖον) σύνηθ. Ἀψυχος ψυχὴ δὲν ἔχει καὶ τοῦ βάνω κ' ἔχει (ὁ λύχνος καὶ τὸ ἔλαιον) Πελοπν. (Πυλ.) Ἀπ' ἄψυχο ψυχὴ ἐννείσται καὶ ἀπὸ ψυχῆ ἄψυχο (ἀπὸ τὸ ἀβγὸ τὸ πτηνὸν καὶ τὰνάπαλιν) Νάξ. (Ἀπύρανθ.) 2) Ὁ ἄνευ σθένους ἡ δραστηριότητος, νωθρὸς σύνηθ. καὶ Πόντ. (Κερασ. κ.ά.): Εἶναι ἄψυχος ἄνθρωπος, ὅλα του εἶναι ἄψυχα. Ἀψυχο βλέμμα. Ἀψυχα λόγια σύνηθ. Μὲ μορφή... μὲ ἄψυχα, κρύα μάταια ΔΒουτυρ. Μὲς στοὺς ἀνθρωποφάγ. 63. β) Ἀτολμος δειλὸς σύνηθ. καὶ Πόντ. (Οἶν.): Ἀψυχος ἄνθρωπος σύνηθ.

Συνών. ἰδ. ἐν λ. ἄψυχῆαρις, ἀντίθ. ψυχωμένος. 3) Ἀδύνατος, καταβεβλημένος, ἰσχνὸς Μακεδ. (Βογατσ. Καταφυγ.) Πελοπν. (Οἶν.) Πόντ. (Οἶν.) Στερελλ. (Αἰτωλ.): Ἀψ'χου πιδὶ Βογατσ. Ἀψ'χου μ'λάρ' Αἰτωλ. Πρώτα ἄψ'χα αὐτόθ. Συνών. ἀναγν. 2, ἀχαμνός 4. β) Φιλάσθενος Θράκ. (Μάδυτ.) 4) Ἀτροφικός, ἐπὶ φυτῶν Στερελλ. (Αἰτωλ.): Ἀψ'χα σ'τάρια - σταφύλια - καλαμπόκια κττ. Συνών. ἀψώμιστος, ἄψωμος, ἀψώματος 1. 5) Ὁ εὐκόλως φθειρόμενος, ἐπὶ ὑφάσματος Ἡπ.: Ἀψυχο παννί. 6) Ἀγονος, ἐπὶ ἀγροῦ Νάξ. (Ἀπύρανθ.): Ἀψυχο χωράφι. 7) Φειδωλὸς Ἡπ. (Ζαγόρ.)

ἄψύχωτος ἐπίθ. (I) Λεξ. Μ'Εγκυκλ. Πρω. Δημητρ. Ἐκ τοῦ στερητ. ἀ- καὶ τοῦ ἐπιθ. *ψυχωτός < ψυχωῶ.

Ὁ στερούμενος ψυχῆς, θάρους.

ἄψύχωτος ἐπίθ. (II) Πόντ. (Κερασ.)

Ἐκ τοῦ στερητ. ἀ- καὶ τοῦ ἐπιθ. *ψυχωτός < ψυχοῦμαι.

Ἐκεῖνος ποῦ δὲν ἐψυχώθη, δὲν προσεβλήθη ἀπὸ ψυχῶν, ἥτοι ἐλώδη πυρετόν.

ἄψωμιὰ ἡ, Σῦρ.

Ἐκ τοῦ στερητ. ἀ- καὶ τοῦ οὐσ. ψωμί.

Ἐλλειψὶς ψωμιοῦ, πείνα, λιμός.

ἄψώμιστος ἐπίθ. ἀμάρτ. ἄψώμιστους Μακεδ.

Ἐκ τοῦ στερητ. ἀ- καὶ τοῦ ἐπιθ. *ψώμιστος < ψωμίζω.

Ἀψώμος, ὁ ἰδ.: Ἀψώμιστα - καλαμπούκια - καρύδια - μύγδαλα - στάχνα κττ.

ἄψωμίλα ἡ, Πελοπν. (Μεσσ.)

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἄψωμος καὶ τῆς καταλ. - ἱλα.

Ρικνότης τοῦ καρποῦ.

ἄψώμιστος ἐπίθ. Λεξ. Δημητρ. ἄψώμιστους Λῆμν.

Ἐκ τοῦ στερητ. ἀ- καὶ τοῦ ἐπιθ. *ψώμιστος < ψωμίζω.

1) Ἀψώματος 2, ὁ ἰδ., Λῆμν. 2) Ὁ μὴ ψωμισθεὶς, ὁ μὴ διατραφεὶς Λεξ. Δημητρ.: Ἀρρωστος ἦταν καὶ δὲν τὸν ἄφησαν οἱ δικοὶ τοῦ ἀψώμιστο.

ἄψωμος ἐπίθ. Κέρκ. Πελοπν. (Μεσσ. Σουδεν. Τρίκκ.)

Ἐκ τοῦ στερητ. ἀ- καὶ τοῦ οὐσ. ψωμί.

Ὁ μὴ μεστωμένος, ἄμεστος, ρικνός, ἐπὶ καρποῦ ἐνθ' ἀν.: Ἀψωμο σ'τάρι Σουδεν. Ἀστάκια - γεννήματα ἄψωμο Κέρκ. Συνών. ἰδ. ἐν λ. ἄψυχος 4, ἀντίθ. ψωμωμένος (ἰδ. ψωμώνω).

ἄψώματος ἐπίθ. σύνηθ. ἄψώματος Εὐβ. (Κουρ.) ἄψώμοντας βόρρ. ἰδιώμ.

Ἐκ τοῦ στερητ. ἀ- καὶ τοῦ ἐπιθ. *ψώματος < ψωμώνω.

1) Ἀψώμος, ὁ ἰδ., σύνηθ.: Ἀψώματος καρπός. Ἀψώμωτη βρίζα. Ἀψώμωτο κριθάρι - σ'τάρι κττ. Ἀψώμωτα κουκκιά - φασόλια κττ. 2) Μεταφ. ἰσχνός, ἀτροφικός, ἀδύνατος, ἐπὶ ἀνθρώπων καὶ ζώων Εὐβ. (Κουρ.): Ἡ νύμφη εἶναι ἀλίπου ἀψώμωτη || Φρ. Ἀψώμουτου πρᾶμα (ἐπὶ ἀσθενικοῦ παιδός). Συνών. ἰδ. ἐν λ. ἀχαμναδύνατος.

ἄψώνιστα ἐπίρρ. σύνηθ.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἄψώνιστος.

Χωρὶς νὰ ἔχη τις ψωνίσει: Ἀκόμα ἔχω ἀψώνιστα.

ἄψώνιστος ἐπίθ. κοιν. ἀψώνιστε Τσακων. ἀψώνιστος πολλαχ. καὶ Πόντ. (Τραπ.) ἀψώνιστους βόρρ. ἰδιώμ. ἀψώνητος Λεξ. Δημητρ. ἀψώνητος Πόντ. (Κερασ.) ἀψώνητος Πελοπν. (Μάν.) ἀψώνητος Πόντ. (Τραπ.) ἀψώνιος Κέρκ.

Ἐκ τοῦ στερητ. ἀ- καὶ τοῦ ἐπιθ. *ψώνιστος < ψωνίζω.

1) Ἐκεῖνος τὸν ὅποιον δὲν ἐψώνισέ τις, ὁ μὴ ἀγορασθεὶς κοιν. καὶ Πόντ. (Κερασ. Τραπ.) Τσακων.: Τὰ ροῦχα μας τὰ ἔχουμε ἀκόμα ἀψώνιστα κοιν. 2) Ἐπὶ πόρνης, ἡ μὴ εὐροῦσα ἐραστὴν σύνηθ.: Ἐμεῖς ἀψώνιστη. 3) Ἐνεργ. ὁ μὴ ἀγοράσας ὀψώνια κοιν.: Ἀργησα νὰ βγῶ σήμερα κ' ἔμεινα ἀψώνιστος.

ἄψώνω Α.Ρουμελ. (Φιλιππούπ.)—ΑΤραυλαντ. Ἐξαδέλφ. 10—Λεξ. Μ'Εγκυκλ. Δημητρ. ἀψώνω Θράκ. (Αἰν.)